

Der var engang en gang - synsvinkler.

Der var engang en gang - synsvinkler.

Jeg har fået en del kommentarer til teksterne i 'Der var engang en gang'. De fleste af disse har anlagt fortolkende synsvinkler. Nogle kommentarer har været overraskende for mig selv. Det følgende er en sammenskrivning af disse kommentarer, suppleret med min egen forståelse. Men vent med at kigge! Din egen positive eller negative oplevelse af teksterne i 'Der var engang en gang' er vigtigere – synes jeg.

Der var engang en gang - synsvinkler.

Mus:

Den officielle magt udfordres af den 'lille magt'. Selvom de to verdener fysisk falder sammen, er der helt andre regler i den 'lille magts' verden. (Focault og magt).

Mis:

Den kvindelige magt leger med den mandlige magt, som ikke fanger dette. Mis er tiltrækkende og magtdygtig. Hun æder ikke mus helt, for så ville legen stoppe og hvorfor stoppe noget sjovt og spændende?

Døren:

Moderkærligheden i museverdenen.

Hestene:

To forelskede væsener transformerer sig selv og verden, til noget der er lavet af drømmens stof. Smukt at vi kan gøre sådan noget.

Hunden der ville være menneske:

Viser et væsen i en proces hvor det stræber mod at løfte sig ud over sig selv. Det kan være tragisk, noget der ejes må smides væk, og noget man ønsker at erobre, kan man måske ikke opnå. Hvornår er det for sent at fortryde, og kan man vende om?

Grunde:

Når noget ikke har en direkte rationel grund, da virker det oftest stærkere. Mærk selv efter.

Min tunge ven:

I maskuline grupper er der tunge og langsomme medlemmer, men der er også nogle hurtige og adrætte. Hver får sin plads, og den tunge hånes ikke, bare fordi han er tung. Teksten er en hyldest til denne 'given plads' til det forskellige, som velfungerende mandegrupper rummer.

Hunde:

Det kvindelige sørger for centrum, det mandlige keder sig i centrum. Det mandlige går på opdagelse i periferien, udvider den og finder nye muligheder til glæde for alle. Sommetider rækker det mandlige ud over sine muligheder og lider nederlag. Det ved det kvindelige godt. Teksten er en hyldest til dette sublime samspil.

Der var engang en gang - synsvinkler.

Verden propper:

Store og små ting vælter ned over alle mennesker, de kræver at vi reagerer. Når det er for meget fortrænger man dem. Til sidst kan man revne.

Spøgelset:

Spøgelset vist som stumper af følelse, tanke og vilje, som er 'faret vild'. De kan ikke leve længere på jorden, men de har heller ikke kunnet finde en opgave i det hinsidige - et tragisk fænomen.

Det klare blik:

Temaet er det smukke og livsbekræftende i ungdommens manglende evne til at rumme en levende forestilling om, at de selv også en dag skal dø, og at de ældre bare står et par trin længere oppe ad trappen.

Omtanke:

I et parforhold smitter og transformeres følelser. Men hvordan sker det? Det er et af parforholdets mysterier.

Flyt dig:

Det gamle menneske har en opgave med at erkende, at det er gammelt og må give plads.

Svalerne:

Er en hyldest til rytmen i generationsskiftet. Vi nye mennesker går i gamle fodspor, og sommetider oplever vi også denne rytme.

Og for enden af den gang

Skygger:

Angsten i et samfund er vist som den lille lurende angst for 'noget', som samfundet ikke ved hvad er, eller hvad det skal gøre ved. De visne hænder ved ikke, om de skal omfavne, angribe eller tigge.

Nødvendigheden:

Temaet er de kendte love i verden, men holder løggen om 'det nødvendige' frem. Hvad er det nødvendige, hvem bestemmer det?

Der var engang en gang - synsvinkler.

Morsang:

Er et, i grunden smukt og hengivent, forsøg på at sige undskyld. Lykkes det?

Fuglene:

Sorgens budbringere er mangfoldige.

Månen:

Månegudens – det kvindeliges? Medlidenhed.

Frugten:

Guderne ser på de naturlige processer, de selv har skabt. – Der kan være frø i den rådne frugt!

Ænderne:

De hurtige ænder flygter på deres skinnende teknologi. Eller er det os der flygter? Og ved vi hvor vi flygter hen? Måske flygter vi mod stadig mere begrænsede handlemuligheder.

Skoven:

Naturen vil os gerne, men vi vil den ikke, vi er anderledes. Vi har frihedens forbandelse, den bruger vi, det gør naturen ikke, den tjener det guddommelige.

Fortælleren:

Når der intet liv er – hvad er der så at fortælle om?

Jeg går:

Den forgæves søgen efter det sprudlende kreative liv.

Anonym:

Personen søger, uden held, ud efter noget andet end sig selv og opdager, i en indtørret verden, sin automatiske fod.

Manden:

Rudolf Olsen oplever en indre tomhed, han kan intet finde, som han kan kalde sig selv. En eneste kropsfunktion kan han opleve som sin. Og den er en gåde.

Der var engang en gang - synsvinkler.

Manden de kaldte syg:

Beretteren projektere sine problemer over på det kvindelige, som årsag til et uforståeligt egetliv og viser en diffus misundelse på sønnen, som måske er mere vellykket.

Manden der går:

Tanker hos et menneske, der er ganske tæt ved at falde ud af samfundet.

På besøg:

En dreng var på ferie med bekendte i en øde svensk skov uden elektricitet til sin smartphone. Han bryder sammen, da smartphonen stopper, og den enorme virkelighed melder sig. (Forældrene hentede ham hjem).

Brud:

Personens indre verden taber kontakten med det kropslige, fragmenteres, passiviseres og forvildes.

Hatte:

Den største bevidst oplevede virkelighed er dødsøjeblikket. Overfor døden nytter de menneskelige fiksfakserier ikke noget.

Ramt:

Man skal passe godt på håb – ikke?

Nu er det morgen:

Dagens forvirring tærer på hjertets følelse, om natten foregår der ting, vi ikke er bevidste om.

Der er en advarsel: Pas på, at sorgen og håbet ikke forsvinder, de er drivkræfter i livet. Har man hverken sorg eller håb, hvortil tjener så smilet???

Det jeg ikke gør:

Forfatterens paniske selvretfærdighed.

Den fredelige lillepige beretter:

I forsigtig undren beskriver hun, hvad hun ser, hvordan mangfoldigheden indsnævres, drømmene og fantasien erobres af storslåede ignoranter og dermed transformeres til karikaturer af hvad disse ord engang betød.

Der var engang en gang - synsvinkler.

Kongehøne:

Et mandligt væsen eksperimenterer med virkeligheden og lykkes med at transformere den. Ingen opdager bevist, hvad der foregår, men en lille smule skamfuldhed over hengivenheden til resultatet resterer. (Virtual realitys ødelæggelse af den basale menneskelige oplevelsessevne).

Kunne det tænkes:

Min moder sagde, før hun døde som 93 årig... Den verden der er nu, er jo ikke min verden, det er en anden verden, den er teknisk bekvemmere, men der er så meget I har glemt at få med jer.

Var der en dør

Eliten:

Det er dels en spådom, dels et håb, vågn op, vågn op, er det, det her, du vil?

Bestemme:

Den overfladiske skyldfrihed er en uheldig virkning af demokratiet, den har fået mæle her.

Præsentationen:

I dyb foragt for dem magten henvender sig til, præsenterer den sin fuldkommenhed.

Ministerens glæde:

Når magten har medvind glæder den sig.

Ministerielle overvejelser:

Magten vil til stadighed sondere mulige opstigende magtcentre, er de truende, så agerer den.

Minusvarianterne:

Nogle dele af den befolkning magten råder over, vil aldrig rette ind, det er bekvemt, at have etiketter klar, hvis de bliver for forstyrrende.

Ministeren hjælper:

Magten hjælper kun, når den kan se sin egen fordel.

Der var engang en gang - synsvinkler.

Nødvendigheden:

Når magten mener at noget er nødvendigt, er der intet andet at gøre og den enkelte vil derfor ofre sig.

Da jeg ikke var glad:

Magtens hjælp, når magten ingen fordele ser for sig selv.

Ministerhjælp:

I vor civilisation er voldsmonopolet så fint indrettet, at de, der beordrer volden, aldrig selv er udførende. Derfor kan volden blive så meget mere nådesløs. (terrorismekrigen f.eks.) (En variant af Hannah Arendts 'Ondskabens banalitet'.)

Besøg:

Magtens omgang med folkestemningen, iscenesættes omhyggeligt, den virker da hypnotiserende.

Ulven:

Administratoren røber, hvem der er hans herrer. Det kan han sige, for han ved han taler til får. Ikke til nogen der kan true ham.

De Fattige:

Er en præsentation, af en meget nærliggende opfattelse hos elitens top.

Magt:

Er en præsentation af kernen i den magt, der oplever sig selv som suveræn.

Futtemanden beretter:

Forvirringen omkring samfundets mål giver en vildfaren og løssluppen italesættelse af en mængde, hver for sig, rimelige diskurser.

Den hostende kanin beretter:

Her er samme tema som i teksten 'kongehøne', men det er ført videre, bille har grebet ind og har sat noget overvældende i gang. Han oplever kun én mulighed, at bede om hjælp hos en entitet han ikke kender. Herved ændres situationen til noget ganske andet, men absolut ikke bedre. (En variant af: Goethes Troldmandens lærling)

Der var engang en gang - synsvinkler.

Tomhed:

Temaet er intellektets febrilske forsøg på at beherske verden.

Nu:

Tekstsynteseprogrammet: 'The friendly poetry hacker' har genereret denne tekst baseret på min forrige digtsamling 'Billeder fra bagerste række'.

Solens børn:

Forhåbentlig er der noget der holder øje med os og det for det gode.

